

بررسی فقهی- اقتصادی تنزیل مجدد و اوراق قرضه

پدیدآورده (ها) : فراهانی، سعید

فقه و اصول :: فقه اهل بیت :: پاییز 1377 - شماره 15

از 63 تا 93

آدرس ثابت : <http://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/310436>

دانلود شده توسط : رحمان قاسمی

تاریخ دانلود : 28/01/1396

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) جهت ارائه مجلات عرضه شده در پایگاه، مجوز لازم را از صاحبان مجلات، دریافت نموده است، بر این اساس همه حقوق مادی برآمده از ورود اطلاعات مقالات، مجلات و تالیفات موجود در پایگاه، متعلق به "مرکز نور" می باشد. بنابر این، هرگونه نشر و عرضه مقالات در قالب نوشتار و تصویر به صورت کاغذی و مانند آن، یا به صورت دیجیتالی که حاصل و بر گرفته از این پایگاه باشد، نیازمند کسب مجوز لازم، از صاحبان مجلات و مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) می باشد و تخلف از آن موجب پیگرد قانونی است. به منظور کسب اطلاعات بیشتر به صفحه **قوانین و مقررات** استفاده از پایگاه مجلات تخصصی نور مراجعه فرمائید.

پایگاه مجلات تخصصی نور

بررسی فقهی د اقتصادی

تنزيل مجدد و اوراق قرضه

ارائه ابزاری مناسب جهت اجرای
سیاست پولی در بانکداری بدون ربا

فهیلهلست

تنزيل مجدد اوراق قرضه

۶۳

سعید فراهانی

مقدمه

داشت، یکی از رسالت های مهم نظام بانکی، کنترل و هدایت حجم پول توسط بانکهای مرکزی، با اجرای سیاست های پولی مناسب می باشد. در سیستم بانکی ریوی، تغییر در نرخ «تنزيل مجدد» و «عملیات بازار باز» از مؤثرترین ابزارهایی هستند که مقامات پولی جهت کنترل «پول پرقدرت» و در نتیجه عرضه پول به آن ها توسل می جویند. اجرای سیاست پولی از این طریق، علاوه بر تغییر در حجم

در جهان امروز نظام بانکی خدمات ضروری و ارزشمندی به اقتصاد جوامع ارائه می دهد. تسهیل مبادلات، تجهیز پس اندازهای راکد مردمی و هدایت آن ها به سمت سرمایه گذاری های مفید و مولد، شماری از انبوه کارکردهای نظام بانکی است. از آن جا که عدم تناسب بین حجم کالاهای و خدمات در اقتصاد هر کشوری مشکلات فراوانی، چون: تورم، رکود و بیکاری را بدنبال خواهد

نقدينگی، بر نرخ بهره بانک‌ها و نرخ بهره بازار نيز تأثير گذاشت، و در نتيجه در هزينه تمام شده کالاها و خدمات، سطح عمومي قيمتها، ميزان سرمایه گذاري و تولید، اشتغال و موازنۀ پرداخت‌های ارزی مؤثر می‌باشد.

پس از طرح و اجرای بانکداری بدون ربا در ايران و برخی دیگر از کشورهای اسلامی، يکی از مباحث جدی در بين اقتصاددانان مسلمان، چگونگی استفاده از اين دو ابزار بوده است، و تلاش‌های نيز به منظور منطبق ساختن آنها با مبانی فقهی اسلام صورت گرفته است. بعضی در صدد برآمده اند با حلال دانستن برخی از صور بهره، استفاده از اين ابزارها را به همان شکل متداول در بانکداری ربوی تجویز كنند و عده‌ای نيز راه حل خود را بر اساس مساله فقهی «خرید دین» استوار نموده اند و گروه سومی نيز با استفاده از عقود شرعی، به معرفی ابزارهای جايگزين پرداخته اند.

در اين نوشتار ابتدا گذری بر اين راه حل‌ها خواهيم داشت و در قدم بعدی

بررسی فقهی دو ابزار را در دو بخش دنبال می‌کним. مبانی استدلال ما در مباحث فقهی قواعد و اصول پذيرفته شده در نزد فقهاء اماميّه بوده و رأي نهايی نيز هماهنگ با نظرات و فتاوى امام خميني(ره) صادر شده است؛ با اين حال از نظرات سایر فقهاء نيز غفلت نشده است. همچين به لحاظ رعایت اختصار، بعضی از مسائل، از قبيل: حرمت ربا در جمیع اشكال آن و مسدود بودن راههای فرار از ربا به عنوان اصل موضوعي پذيرفته شده است.

در قسمت ديگر اين مقاله، با استفاده از عقود شرعی چند صورت از اوراق مشارکت را معرفی كرده و نحوه انتشار و بكارگيري آنها را بيان می‌کним. در پيان نيز در يك مقايسه تطبیقی، آثار اقتصادي اين ابزارها را مورد بررسی قرار می‌دهیم.

بررسی پيشنهادها

همان طور كه اشاره شد، بعد از طرح بانکداری بدون ربا، برخی از محققین در صدد برآمدند به نحوی جاي خالي اين

وجوه بلند مدت در اختیار نظام
بانکی از طریق خرید سهام اقدام
می نماید. به این منظور دولت
می تواند اوراق سهام تجاری را به
شكل مشارکت انتشار دهد.

قسمت عمده این سهام می تواند در
اختیار بانکهای عمومی، مؤسسات
تجاری و توده مردم باشد. چنانکه
بانک مرکزی تصمیم به خریداری
این سهام بگیرد، می تواند صاحبان
آن را تشویق به عرضه آنها به نرخ
بازار کند. صاحبان سهام بهای آن
را از بانک مرکزی دریافت کرده،

دو ابزار را در این نظام پر کنند. به همین
منظور، محققان اهل سنت بیشتر به روش
مضاربه و مشارکت اشاره کرده و
اقتصاددانان شیعی مذهب روش مشارکت
را به همراه «بیع دین» پیشنهاد کرده اند.

«شاپرا»، روش مضاربه را به عنوان
جایگزین تنزیل مجلد معرفی می کند:
وجوهی که بانک مرکزی در اختیار
دولت قرار می دهد به صورت
قرض الحسن است، در حالی که
تسهیلاتی که به بانکهای تجاری و
مؤسسات مالی می پردازد از طریق
مضاربه می باشد.^۱

«محسن خان» به منظور تأمین وجوده
سورد نیاز بانکها از طریق بانک مرکزی
می گرید:

«بانکها با آنکه نمی توانند براساس
بهره ثابت از بانک مرکزی وام
بگیرند، می توانند از طریق فروش
سهام به بانک مرکزی وجوده اضافی
دریافت کند.^۲

«نجات الله» صدیق نیز در این باره می گوید:
«بانک مرکزی به منظور قراردادن

۱ . النظام النقدي والمصرفى فى الاقتصاد
الإسلامى، مجلة ابحاث الاقتصاد
الإسلامى، شماره دوم، ج ۱،
۱۴۰۴هـ.

۲ . محسن خان، اصول نظری و سیاست گذاری
بولی در چارچوب اسلامی، ص ۱۴، مأخذ:
کتاب درسهاي از اقتصاد اسلامي، انتشارات
بانک و توسعه اسلامي، ۱۹۹۲ همچين
ر.ک: محسن خان، و عباس ميرآخور،
مطالعات نظری در بانکداری و مالية اسلامی،
ص ۲۶۵، موسسه بانکداری ايران، چاپ اول
. ۱۳۷۰.

چون عموماً سرمایه‌های خود را در
بانکها ذخیره می‌کنند، این وجوه
در نهایت به بانکها سرازیر شده و
وجوه نقدی بانکها را گسترش
می‌دهد.^۳

به همین منظور برخی از اقتصاددانان
ایرانی نیز استفاده از عقد «خرید دین» یا
«دین مجدد» را پیشنهاد کرده‌اند:

«از آنجایی که قریب به اتفاق فقهاء،
تنزیل اسناد تجاری را از نظر فقهی

مجاز دانسته‌اند، در قانون جدید به
بانکها اختیار داده شده که تحت
شرایط معینی اقدام به خرید این

اسناد بنمایند. به این منظور بانکها
می‌توانند هر نوع سند طلبی را که

منشآ آن معاملات تجاری یا اسناد
دین واقعی باشد، حال نموده و

خریداری کنند. این اسناد که توسط
بانکها از مشتریان خریداری شده

قابل تبدیل مجدد به دین حال نزد
بانک مرکزی است. همچنین اسناد

ناشی از عملیات جدید بانکی که
نشانگر مطالبات بانکها از مشتریان

آنهاست، از جانب بانک مرکزی
قابل خریداری است.

بدین ترتیب بانک مرکزی می‌تواند با
تغییر در نرخ دین اسناد بانکها و نیز نرخ
دین مجدد اسناد مشتریان در سطح
تسهیلات اعطایی تأثیر بگذارد.^۴

پیرامون استفاده از ابزارهایی که بتواند
جایگزین اوراق قرضه شوند نیز
پیشنهادهایی شده است. به طور مثال
گفته شده:

بانک مرکزی هنوز هم می‌تواند به
خرید و فروش اوراق بهادر در
بازار مالی که عملیات بازار باز
می‌باشد مبادرت ورزد، تا جایی
که این اوراق فاقد ویژگیهای ارزش

۳. نجات الله، صدیق، بانکداری بدون بهره،
ترجمه اکبر مهدی پور، ص ۱۳۲،
انتشارات سروش، چاپ اول: ۱۳۶۱.

۴. علی ماجدی و حسن گلزار، پول و بانک،
ص ۲۷۴، مؤسسه بانکداری اسلامی
ایران، چاپ پنجم، پائیز ۷۲؛ هم چنین
د. ک: اولین سمینار پولی و ارزی، مقاله
ارائه شده توسط آقای مهدوی، تحت
عنوان: «تأثیر تحولات بانکداری جدید در
ابزار سیاستهای پولی»، ص ۱۹۵.

اسمی باشند و یک نرخ کوپن
نامساوی صفر نداشته باشند.^۵
منظور نویسنده این است که این اوراق
باید همانند بهره، سود قطعی از پیش
تعیین شده، نداشته باشد. برخی،
پیشنهاد اوراق قرضه همراه با جایزه را
داده اند، این پیشنهاد از روش بانکداری
پاکستان اتخاذ شده است.^۶

بررسی فقهی تنزیل مجدد

قبل از بررسی حکم این ابزار به تبیین
ماهیت آن می پردازیم. در بانکداری ربوی
یکی از راههای تأمین اعتبار بانکها، تنزیل
استناد تجاری مشتریان می باشد. بدین
منظور مشتریان صاحب اعتبار، استناد
مدت دار خود را که یانگر طلب آنها از
دیگران می باشد، در مقابل مبلغ کمتری به
بانک واگذار می کنند. بانکها نیز هرگاه نیاز

۵ . مطالعات نظری در بانکداری و مالیه
اسلامی، ص ۳۶ و ۲۶۶، و اصول نظری و
سباست گذاری پولی در چارچوب
اسلامی، ص ۱۲.

۶ . ماجدی و گلریز، پول و بانک، ص ۲۷۴.

۷ . ر.ک: برنامه و پوچه، اوراق قرضه در
جزیyan و انتشار اوراق قرضه جدید.

در طرح دیگری که توسط بانک مرکزی
تهیه شده، آمده است که بانکها می توانند
از محل سپرده های سرمایه گذاری بخش
خصوصی، کالای مورد نیاز دولت را به
نقد خریداری نمایند، و چون در موازین
شرعی بالاتر بودن بهای یک کالا در عقد
نسیه، نسبت به بهای آن در عقد نقد
بی اشکال؛ بانک کالای خریداری شده را
به صورت نسیه و به مبلغ بیشتر در اختیار
دولت گذاشته، درازای آن سند دین صادره
از سوی دولت را تحت عنوان «اوراق
خرید دولتی» دریافت کند.

این اوراق قابل خرید و فروش به مردم
می باشند، بنابراین از آنها هم به عنوان
ابزار تنزیل می توان استفاده کرد و هم در

به ذخایر پولی پیدا کنند، این اسناد تنزیل کرده را نزد بانک مرکزی، تنزیل مجدد می‌نمایند. معمولاً نرخی که بانک مرکزی با آن، اسناد بانک‌ها را تنزیل مجدد می‌کند، کمتر از نرخی است که بانکها اسناد مشتریان را با آن نرخ تنزیل می‌کنند؛ و هر قدر تفاوت این نرخ‌ها بیشتر باشد میزان وام دهی بانکها بیشتر می‌شود. بنابراین عمل تنزیل در بانکداری ربوی همان قرض ربوی است؛ با این تفاوت که میزان بهره در ابتداء از اصل مقدار وام کم می‌شود. برخلاف وام‌های ربوی متداول، که میزان بهره در سراسر می‌گردد آن‌ها به اصل وام اضافه می‌شود.

کسانی که خواسته اند از این ابزار در بانکداری بدون ربا استفاده کنند، گفته اند: بانک‌های تجاری، اسناد مشتریان خود را خریداری می‌کنند و سپس به مبلغ بیشتری به بانک مرکزی می‌فروشند و اساس بحث خود را، همان طور که در مقدمه اشاره کردیم، بر مسأله «بیع دین» استوار کرده‌اند.

در بورسی حکم عمل تنزیل و تنزیل مجدد ناگزیر از بررسی چند مسأله می‌باشیم:

۱ - مالیت اسناد تجاری
 در این بحث دنبال این مطلب هستیم که آیا این اسناد دارای مالیت مستقل می‌باشند، یا آنکه مالیت آنها به اعتبار پول نقد و اسکناسی است که این اسناد بیانگر طلب و یا بدھی به آن مقدار می‌باشند؛ و در واقع آنها سند بدھی اشخاص حقیقی یا حقوقی بوده و معاملاتی هم که روی آنها صورت می‌گیرد از جمله خرید این اسناد توسط بانک- به اعتبار همان بدھی است؟
 هرگاه قائل شویم این اسناد دارای مالیت مستقل می‌باشند، فقط لازم است نسبت به جواز خرید و فروش آنها بحث کنیم، همانند: بحث خرید و فروش اسکناس. اما اگر مالیت غیر مستقل آنها را پذیرفتیم، بطور طبیعی بحث خرید و فروش بدھی «بیع دین» نیز طرح می‌گردد.
 در هر صورت از آن جایی که همه فقهاء و از جمله امام خمینی(ره)^۸ بر

^۸. امام خمینی، تحریرالوسيله، ج ۲، ص ۶۱۳
 سید محمد کاظم طباطبائی یزدی،
 العروة الوثقی، ج ۲، ص ۴۸، مسنله ۵۶،
 مکتبة الداوري، قم.

مالیت غیر مستقل این اسناد اتفاق نظر دارند، در این قسمت به نقل این اتفاق اکتفا می کنیم.

در واقع از بخشی از طلب خود در مقابل اینکه آن را زودتر دریافت می کند بگذرد. اما چنین مساله ای مشکل تنزیل را حل نمی کند.

آنچه در بحث تنزیل مؤثر است، فروش این بدهی ها به شخص یا مؤسسه دیگر است.

این مساله نیز مورد اتفاق اکثر فقهاء متقدم و متاخر و معاصر است. البته برای صحبت آن شرایطی هم گفته اند که یادآور خواهیم شد. با این وجود برخی از فقهاء گذشته، چون: شیخ طوسی، ابن برّاج، شهید اوّل و ابن ادریس در آن مخالفت کرده اند؛ گرچه گفتار خود اینها نیز متفاوت است. مثلاً شیخ طوسی می فرماید:

شخصی که از دیگری طلبی دارد می تواند طلبش را به شخص دیگری به صورت نقد بفروشد.^{۱۰}

۹. «معامله کلی در ذمه» این است که کسی مثلاً یک گوسفند با مشخصات مخصوص و یاده کیلو گندم با صفات خاص را بفروشد.

۱۰. شیخ طوسی، نهاية الاحکام، ص ۳۱۰، انتشارات قدس محمدی، قم.

۲- خرید و فروش بدهی ها

یک بحث در این است که اصولاً همان طور که اشیاء قابلیت خرید و فروش دارند، آیا دیون و بدهی ها را نیز می توان مورد معامله قرار داد؟ بحث دیگر در این است که آیا این بدهی ها را می توان قبل از سر رسید به مبلغ کمتری معامله کرد؟

سخن اول مورد اتفاق فقهاء است. و گفته شده ذمه اشخاص نیز دارای واقعیتی مانند خارج می باشد و از همین روی است که معاملات کلی در ذمه^۹ و معاملات نسیه بدون اشکال می باشد. اما بحث دوم، در کتب فقهی به تفصیل مورد بررسی قرار گرفته است. مسلم نزد فقهاء امامیه این است که معامله این بدهی ها به مبلغ کمتر به خود شخص متعهد اشکال ندارد؛ یعنی طلبکار می تواند قبل از سر رسید، طلب خود را به مبلغ کمتری به خود بدهکار بفروشد و

اما بعد می فرماید:

هرگاه کسی بدھی خود را به مقدار
کمتری از اصل آن بفروشد، بر
بدھکار لازم نیست مقدار بیشتری
از آنچه مشتری پرداخت کرده
پیردادزد.^{۱۱}

شهید اول در کتاب دروس، اصل
فروش بدھی را جایز ندانسته، اما در
کتاب لمعه، نظری همانند شیخ طوسی
اختیار کرده است.^{۱۲} ابن ادریس نیز بنابر
آنچه در سرائر آمده به طور کلی بیع دین به
شخص ثالث را جایز ندانسته است و
اتفاق فقها را در فروش بدھی به خود
طلبکار می داند.^{۱۳} مستند این بزرگان دو روایت است که
از امام رضا و امام باقر (علیهم السلام)
نقل شده است.

در روایت اویل، محمد بن فضیل
می گوید: «به امام رضا (علیه السلام)
عرض کردم: مردی، طلب شخصی را
خریداری کرده و سپس نزد بدھکار رفته
از او می خواهد که بدھی خود را به او
پیردادزد.

امام در پاسخ می فرماید:

همان قیمتی را که به صاحب دین
پرداخته است به او داده شود.^{۱۴}
فقهای پس از آنان چون محقق ثانی،
شهید ثانی و صاحب جواهر و دیگران این
دو روایت را ضعیف دانسته و به آن عمل
نمی کنند.^{۱۵}

اما نکته مهم این است که همه کسانی

۱۱ . همان، ص ۳۱۱.

۱۲ . ر.ک: شهید اویل، الدروس الشرعية،
ج ۳، ص ۳۱۳، مؤسسة النشر الإسلامي،
الطبعة الأولى، قم ۱۴۱۴ هـ؛ شرح الممعه
الدقشية، ج ۴، ص ۱۹.

۱۳ . ابن ادریس، السرائر، ج ۲، ص ۳۸،
موسسه النشر الإسلامي، الطبعة الثانية،
قم ۱۴۱۴ هـ.

۱۴ . الحر العاملی، وسائل الشیعه، ابواب
دین، باب ۱۵ ، حدیث ۲.

۱۵ . المحقق الثانی، جامع المقاصد، ج ۵،
ص ۱۸، مؤسسه آی الbeit علیهم السلام،
الطبعة الثانية، قم، ۱۴۱۴ هـ؛ الشهید
الثانی، مسالک الانہام، ج ۳، ص ۴۶۱،
مؤسسه المعارف الإسلامية، الطبعة
الأولی، ۱۴۱۴ هـ؛ محمد حسن
النجفی، جواهر الكلام، ج ۲۰، ص ۶۰،
دارالكتب الإسلامية، تهران الطبعة الثامنة:
۱۳۶۵.

بنابراین تنزیل یک سند، به منزله فروش نسیه اسکناس معادل با مبلغ اسمی آن سند به مبلغ کمتر است. بدین جهت این معامله در صورتی جایز است که خرید و فروش نسیه اسکناس جایز باشد.

مشروعیت خرید و فروش اسکناس خود مبتنی بر دو مطلب است:

الف. حرمت ریای معاملی منحصر در اشیای مکیل و موزون باشد.

ب. خرید و فروش نسیه اسکناس از نظر عرف مردم، معامله محسوب شود نه قرض.

مبنای اوّل گرچه مورد قبول مشهور فقهاء می‌باشد، اما در عین حال برخی از قدما مانند شیخ مفید(ره)^{۱۷} و بعضی از معاصرین چون شهید مطهری^{۱۸} گستره

. ۱۶. همان.

۱۷. محمد بن محمد بن نعمان، المفید، المقمعة، ص ۶۰۵، مؤسسة النشر الاسلامي، قم، الطبعة الثانية: ۱۴۱۰ هـ.

۱۸. مرتضی، مطهری، ریا، بانک و بیمه، ص ۷۸-۷۹، انتشارات صدرا، قم، چاپ اول، ۱۶۳۴.

که خرید و فروش بدھی را جایز دانسته‌اند؛ آن را مشروط به این کرده‌اند که در معامله باید رعایت سلامت از ربا شده باشد.^{۱۹}

به طور مثال اگر شخصی از دیگری ده کیلو گنبد طلب داشته باشد نمی‌تواند طلب خود را به شخص سومی به مقدار هشت کیلو گنبد نقد بفروشد؛ زیرا معامله نسیه گنبد با گنبد مستلزم ربا می‌باشد. همین طور اگر کسی از دیگری صد دینار طلب داشته باشد، اگر بخواهد طلب خود را به دیگری به مقدار کمتری بطور نقد بفروشد (عمل تنزیل)، این معامله ربوی بوده و جایز نیست.

بنابراین در خرید و فروش اسناد تجاری هم با فرض قبول اصل «بیع دین» باید به اثبات مساله دیگری نیز پردازیم، تا سلامت چنین معامله‌ای را از ربا احرار کنیم.

۳- خرید و فروش اسکناس

به لحاظ اینکه در مساله اوّل گفتیم، مالیت اسناد تجاری به اعتبار اسکناسی است که این اسناد بیانگر آن است،

حاصل بحث فقهی تنزیل استاد این است که استفاده از این ابزار مستلزم تحقق شرایط زیر است:

۱- استناد تجاری حاکی از وجود بدھی حقیقی باشد؛ یعنی صاحب آن واقعاً از شخصی طلب داشته باشد. بنابراین استناد تجاری صوری از بحث خارج هستند.

۲- فروش بدھی به شخص ثالث به مقدار کمتر جایز باشد.

۱۹. محمد باقر صدر، حاشیه بر منهاج الصالحين، ج ۲، ص ۷۱، دارالتعارف للطبعات، بیروت، ۱۴۱۰ هـ.

۲۰. امام خمینی، تحریرالوسیله، جلد اول، القول فی الربا، مسئلہ ۲.

۲۱. آیة الله خویی، منهاج الصالحين، جزء العبادات، ص ۴۱۶-۴۱۷، مدینة العلم، الطبعة الثامنة والعشرون، قم، ۱۴۱۰ هـ.

۲۲. شهید صدر، البنك الالاریوی فی الاسلام، ص ۱۷۵، دارالتعارف للطبعات، بیروت، الطبعة الثامنة، ۱۴۰۳ هـ.

۲۳. استفتایات انجام شده توسط پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی (آیات عظام، تبریزی، بهجت، مکارم و حائری).

۲۴. تحریرالوسیله، ج ۲، ص ۶۱۹.

ربا را شامل سایر کالاهایی که بنحوی قابلیت اندازه گیری دارند می دانند، و بعضی مانند شهید صدر^{۱۹} ربا را در جمیع اشیای مثلى جاری می داند.

بنابراین بر طبق نظر این بزرگان، اسکناس هم جزء کالاهای ربوی محسوب شده، معامله آنها همراه با زیادی دچار اشکال می شود. البته در این مسأله نظر امام خمینی(ره) همانند نظر مشهور فقهاء می باشد.^{۲۰}

مبنای دوم نیز از جانب پژوهکانی چون آیة الله خویی^{۲۱} و شهید صدر^{۲۲} و برخی از مراجع حاضر^{۲۳} مورد مناقشه واقع شده است. آنها معتقدند فروش هزار تومان

مثلاً به هزار و دویست تومان به طور نسیبه، در واقع و در نظر عرف قرض می باشد، که قالب خرید و فروش پیدا کرده است؛ یعنی در واقع شخص هزار تومان به دیگری قرض داده، تا دو ماه بعد هزار و دویست تومان دریافت کند.

امام خمینی نیز چنین معاملاتی را راهی برای فرار از ربا به حساب آورده و به همین جهت آنها را جایز نمی داند.^{۲۴}

نباشد، در مساله خرید و فروش اسناد تجاری نیز چنین قیدی را مطرح می کنند.^{۲۶} شاید براساس آینکه فرض خرید و فروش اسکناس بدون قصد فرار از ربا مشکل و یا غیر ممکن است، در استفتائات بطور کلی فروش این اسناد را به قیمت کمتر جایز ندانسته اند.^{۲۷} در پایان به عنوان شاهد بر استدلال خود، قضاوت عرف را نیز همراه می کنیم، که همان طور که درباره کسی که هزار تومان را به دیگری به هزار و دویست تومان نسیه بفروشد، قضاوت می کند که قرض ربوی داده است؛ همین قضاوت را درباره کسانی که سفته هزار تومانی اشخاص را به هشتصد تومان کاهش می دهند، دارد. در عرف مردم بین رباخوار و نزولخوار تفاوتی نیست و این کلمات را بطور متراffد درباره این اشخاص به کار

۳ - دامنه تحریم ریای معاملی منحصر در اشیای مکمل و موزون باشد.

۴ - خرید و فروش اسکناس در نظر عرف، معامله و معاوضه محسوب شود؛ نه قرض و به منظور فرار از ربا.

بنابراین اگر کسی در تحقیق هر یک از این شروط تردید کند، نمی تواند فتوا به جواز خرید و فروش این اسناد (تنزیل آنها) بدهد.

بزرگانی چون حضرت امام، آیة الله خوبی و آیة الله شهید صدر که هر یک به نحوی در تحقیق شرط چهارم تردید دارند و یا فرهیختگانی همانند شهید مطهری و شهید صدر که در شرط سوم تردید کرده اند، بر طبق قاعده باید فتوا به عدم جواز فروش این اسناد بدهند. برهمین اساس حضرت امام(ره) به لحاظ این که در گذشته خرید و فروش نسیه اسکناس را بدون اشکال می دانسته اند، معامله این اسناد را نیز تجویز کرده بودند^{۲۵} و وقتی در این مبنای تجدید نظر کرده و معامله اسکناس را مبتنی بر این می کنند که برای فرار از ربا

۲۵ . همان، ص ۷۳۸، چاپ قدیم.

۲۶ . همان، ص ۶۱۱، چاپ جدید.

۲۷ . امام خمینی، استفتائات، ج ۲، ص ۱۷۵ - ۱۷۶ .

بررسی فقهی خرید و فروش اوراق قرضه

در این قسمت نیز قبل از بررسی حکم این عملیات، به تبیین ماهیت آن می پردازیم:

در مقدمه این بحث یادآور شدیم، که یکی از مؤثرترین ابزارهای بانک مرکزی در کنترل حجم پول، عملیات بازار باز می باشد. در این عملیات بانک مرکزی اقدام به خرید و فروش اوراق قرضه صادر

شده از جانب دولت و یا مؤسسات معابر غیر دولتی می کند.

بنابراین عملیات بازار باز از دو بخش تشکیل می شود: انتشار اوراق و خرید و فروش آنها.

در صدور اوراق قرضه همان طور که از نام آن پیداست، خریدار اولیه اوراق قرضه، مبلغی معادل مبلغ اسمی ورق قرضه، به صادر کننده آن قرض می دهد؛ مشروط به اینکه علاوه بر بازگرداندن اصل آن در سر رسید معین، سالانه درصد مشخصی هم به عنوان بهره به او پرداخت شود.

اما خریداران بعدی اوراق قرضه، در واقع، سند تعهد صادر کننده اوراق قرضه به مالکان آنها خریداری می کنند، که از آن تحت عنوان بیع دین دربخش قبلی یاد کردیم.

۲۸. ر.ک: مقاله ارائه شده توسط آقای توتونچیان، در ششمین سمینار بانکداری اسلامی، ص ۱۲۲.

می برنند و از هر دو گروه به یک اندازه نفرت عمومی وجود دارد. بنابراین براساس مبانی مطرح شده، خصوصاً بر طبق مبانی امام خمینی (ره)، بانک مرکزی در تأمین وجهه مورد نیاز بانکهای تجاری از این ابزار نمی تواند استفاده کند. و به همین جهت علی رغم اینکه استفاده از این ابزار در قانون بانکداری بدون ربا تجویز شده است، اما به دنبال آن با توجه به اشکال شورای نگهبان به آن، قرار می شود مانده این عقد به صفر برسد.^{۲۸}

اقسام اوراق قرضه

الف. حکم انتشار و خرید و فروش اولیه اوراق قرضه صورت اول . یعنی جایی که صادر کننده و خریدار هر دو بخش خصوصی هستند. بنابر آنچه در تبیین ماهیت اوراق قرضه گفتیم، این صورت از مصادیق مشخص و قطعی ریای قرضی و بر طبق فرض اساسی ما، حرام می باشد.

صورت دوم و سوم . برخی خواسته اند گرفتن و دادن بهره را توسط بانکهای مرکزی جایز بدانند.^{۲۹} اما از آن جا که ادله ربا اطلاق داشته و انواع ریا را شامل می شود، صدور این اوراق توسط دولت و خرید آنها توسط بخش خصوصی، یا به عکس نیز از مصادیق ریا می باشد.

بانکهای دولتی می توانند اقدام به

اوراق قرضه از حیث مبدأ صادرکننده و خریدار آنها به چهار شکل قابل تصور است که حکم برخی از صورت ها متفاوت می باشد:

یک . صادرکننده اوراق، بخش خصوصی و خریدار آنها نیز بخش خصوصی (بنگاهها و بانکهای خصوصی و خانوارها) باشد.

دو . صادرکننده اوراق، بخش خصوصی و خریدار آنها بخش دولتی (بانک مرکزی، بانکهای تجاری دولتی و ...) باشد.

سه . صادرکننده اوراق، بخش دولتی (دولت یا بانک مرکزی) و خریدار آنها بخش خصوصی باشد.

چهار . صادرکننده اوراق، بخش دولتی (دولت یا بانک مرکزی) و خریدار آن نیز بخش دولتی (بانکها و مؤسسات دولتی) باشد.

بعد از روشن شدن ماهیت اوراق قرضه و اقسام آن به بررسی حکم این اقسام می پردازیم.

۲۹ . ر.ک: مقاله ارائه شده توسط واعظ زاده خراسانی، در اولین مجمع بررسیهای اقتصاد اسلامی، ج^۳، ص^{۱۱۷}؛ آیة الله معرفت، مجموعه مقالات و مصاحبه های کنگره بررسی مبانی فقهی حضرت امام، شماره ۱۴، ص^{۳۴۹} و روزنامه اطلاعات، ۳۱ خرداد ۱۳۷۶، ص^{۱۱}.

ب. حکم خرید و فروش های بعدی اوراق قرضه معاملات بعدی که بر روی اوراق قرضه صورت می گیرد، همانطور که اشاره شد، از مصاديق «یع دین» می باشد، و حکم سه صورت اول از نتیجه ای که در بحث تنزيل گرفتیم، روشن شد.

اما صورت چهارم؛ یعنی خرید و فروش اوراق قرضه دولتی بین دولت و بانک مرکزی و بانکهای دولتی، به لحاظ اینکه مستلزم ریا نیست، اشکال ندارد.

به همین ترتیب، هرگاه دولت برای تأمین مخارج ضروری و نیازهای اساسی مردم و جلوگیری از تورم شدید ناشی از استقرار ارض از بانک مرکزی، ناگزیر از فروش اوراق قرضه به مردم شود، ممکن است گفته شود که چنین کاری از جانب دولت مجاز و بدون اشکال می باشد.

البته این در صورتی است که اضطرار در حد کلان و در سطح جامعه ثابت شود؛ یعنی هیچ راه بدون پیامدی [مانند مالیات یا قرض الحسنة] برای تأمین این مخارج

خرید اوراق قرضه صادر شده توسط دولت یا بانک مرکزی کنند؛ مشروط بر اینکه آنها این اوراق را صرفاً با منابع خود و یا با سپرده های جاری و قرض الحسنة مردم خریداری نمایند. در این حالت دولت، بانک مرکزی، و بانکهای دولتی هر یک جزئی از نظام محسوب شده و درآمد آنها نیز در نهایت جزء درآمدهای دولت می باشد. بنابراین دادن وام توسط بانک مرکزی به بانکهای تجاری و دولت در حقیقت قرض نمی باشد، بلکه مانند انتقال از حساب یک شخص به حساب دیگر او است. از این جهت صدور اوراق قرضه توسط دولت و فروش به بانکهای دولتی، با شرایطی که گفته شد، مشمول ادله ریا نمی باشد. باید توجه داشت فایده این کار برای دولت و سیستم بانکی، در صورتی است که بانکهای دولتی با سپرده های مردم اقدام به خرید اوراق نمایند و یا بانک مرکزی با منابع جدید (انتشار اسکناس) این اوراق را از دولت خریداری کند.

اجرای چنین حکمی در سطح جامعه از این نظر دچار مشکل می شود.

بررسی ابزارهای جایگزین

در ابتدای مقاله یادآور شدیم بعد از اجرای قانون بانکداری بدون ریا در ایران، راه حل هایی به منظور فعال نمودن عملیات بازار باز و تزریل مجدد ارائه شده است. برخی از این راه ها براساس مساله «بیع دین» بنا شده اند، و از آن جا که در بررسی فقهی، در مشروعيت این راه حل مناقشه شد؛ بنابراین کلیه ابزارهایی که به نحوی توقف بر آن دارند، دچار چنین مشکلی بوده و نمی توان آنها را به عنوان ابزاری در سیاستگذاری کلان پذیرفت. اکنون به بررسی برخی از این راه حلها می پردازیم.

٣٠ . شهید اول، الدروس الشرعیه، ج ٣، ٣٠٥.

٣١ . النجفی، جواهر الكلام، ج ٢٣، ص ٣٣٣.

وجود نداشته باشد و نیازها هم به گونه ای باشد که موجودیت نظام یا جان افراد در خطر باشد. چنانکه شهید اول در دروس فرموده است:

ولو اضطر الدافع ولا مندوحة
فالاقرب ارتفاع التحرير في
حقه. ٣٠

اگر کسی به دادن ریا اضطرار پیدا کند و هیچ راهی برایش نباشد، حرمت در حق او برداشته می شود.

صاحب جواهر بعد از نقل فرمایش شهید اول می فرماید: «کلام ایشان در
برخی از مصاديق ضرورت پسندیده است»^{٣١} در هر صورت در تشخیص ضرورت، باید دقت لازم را به کار بست و به هر بهانه ای دست به چنین اقدامی نزد. علاوه بر آن همان طور که شهید اول با صراحة و صاحب جواهر بطور ضمنی اشاره کردند، این حکم مختص کسی است که مجبور به قرض ربوی باشد، اما درباره قرض دهنده اضطرار به قرض همراه با ریا تصور ندارد. بنابراین

۱ - خرید تجهیزات مورد نیاز دولت و فروش آنها به صورت نسیه
 در این طرح که توسط بانک مرکزی و وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه شده است، ابتدا بخش خصوصی کالاهای مورد نیاز دولت را خریداری کرده، آنها را به قیمت بیشتری به دولت به صورت نسیه می فروشد، و درازای آن استنادی را از دولت تحت عنوان «اوراق بدهی دولت» دریافت می کند. گفته شده این اوراق قابل خرید و فروش در بازار و تنزيل توسط بانکها یا بانک مرکزی می باشد.^{۳۲} در برخی از منابع اهل سنت نیز از ابزاری که در محظوظ شیوه این ابزار است نام برده شده است.^{۳۳}

قسم اوگ این طرح؛ یعنی خرید به صورت نقد و فروش نسیه آن بدون اشکال است. زیرا معاملة نسیه از معاملات مشروع در اسلام می باشد و اکنون نیز در قالب فروش اقساطی یکی از راههای اعطای تسهیلات توسط بانکها می باشد.

اما قسمت دوم این طرح؛ یعنی استفاده از آن در عملیات بازار باز به صورت جایگزین اوراق قرضه و یا تنزيل مجدد، به جهت توقف آن بر جواز بيع دين، دچار اشکال است. البته می توان به شکل دیگری این ابزار را بکار گرفت، بدین صورت که ابتدا اماكن و تجهیزات مورد نیاز دولت توسط بانکها خریداری شده و به جای فروش نسیه به دولت، به او اجاره داده شود.

از آنجا که اصل مالکیت بانک بر این تجهیزات محفوظ است، استناد مالکیت آنها قابل خرید و فروش می باشد. علاوه بر اینکه مال الاجاره آنها که توسط دولت پرداخت می شود، به عنوان سود مالکان سهام قابل توزیع و سرمایه گذاری مجدد

^{۳۲}. ر.ک: اوراق قرضه در جریان و انتشار اوراق قرضه جدید، برنامه و پویش؛ هم چنین ر.ک: سیاستهای پولی، انتخاب ابزاری به عنوان جایگزین اوراق قرضه، معاونت امور اقتصادی، ص ۸۸.

^{۳۳}. سامي، احمد حمود، تطوير الاعمال المصرفية، ص ۳ - ۴۳۲، مكتبة التراث العربي، القاهرة، الطبعة الثالثة، ۱۴۱۱ هـ.ق.

است و هر چه مبلغ اجاره بیشتر شود، قیمت سهام نیز افزایش می‌باید؛ بدیهی است که کارآیی اقتصادی این ابزار باید مورد بررسی قرار گیرد.

۴- اوراق قرضه بدون بهره

در این پیشنهاد آمده است که دولت می‌تواند اوراق قرضه بدون بهره متشر نموده و پرداخت اصل آن را در سر رسیدهای معین تضمین نماید. بهتر است موارد مصرف این قرضها تعیین شده و از اموری باشد که برای مردم از نظر اعتقادی و اجتماعی دارای اهمیت باشد و هم چنین بهتر است مدت سر رسید این اوراق کوتاه در نظر گرفته شود.

گفته شده با توجه به تمایل صاحبان درآمد به حداقل استفاده از نقدینگی خود پیش بینی استفاده گسترده از این اوراق بسیار بعيد است. سپس شواهدی در این رابطه آورده شده است.

الف: به مناسبتهای مختلف از قبیل جنگ و زلزله حسایهای مخصوص قرض الحسن توسط بانکها گشایش یافته

است که علی رغم ابراز احساسات شدید مردم نسبت به کمک به آسیب دیدگان و حتی اهدای کمکهای فراوان به آنها، نوعاً مبالغ قابل توجهی در این حسابها سپرده‌گذاری نشده است.

ب: با وجود منظور کردن جوایز مناسب و ارزنده در مورد سپرده‌های پس انداز قرض الحسن بانکها در تشویق مردم به استقبال از این حسابها موفقیت چندانی نداشته‌اند. جدول صفحه بعد حجم این سپرده‌ها و نسبت آن را به کل سپرده‌های بخش مصرفی از سال ۱۳۶۳ تا ۱۳۷۴ یعنی در سالهای پس از اجرای قانون بانکداری بدون ریاضان می‌دهد. همان‌گونه که در این جدول مشاهده می‌شود، گرچه حجم این نوع سپرده‌ها در حال افزایش است ولی روند نسبت آنها به کل سپرده‌ها به شدت رو به کاهش بوده است.^{۳۲}

۳۲. سیاستهای پولی، انتخاب ابزاری به عنوان جایگزین اوراق فرضه، معاونت امور اقتصادی.

۳۵- توکیپ مانده سپرده‌های قرض الحسنه و درصد آنها نسبت به کل سپرده‌ها و مانده قرض الحسنه اعطایی و درصد آنها به کل تسهیلات اعطایی

۱۳۷۴	۱۳۷۳	۱۳۷۲	۱۳۷۱	۱۳۷۰	۱۳۶۹	۱۳۶۸	۱۳۶۷	۱۳۶۶	۱۳۶۵	۱۳۶۴	۱۳۶۳	۱۳۶۲
۲۶۱۸	۳۴۹۵	۲۶۸۳	۲۴۲۱	۱۸۶۹	۱۳۹۲	۱۲۸۱	۱۱۹۴	۱۰۴۶	۹۴۱	۹۰۴	۷۸۰	۷۸۰
۲۰۱۹	۱۵۶۱	۷۲۸۸	۷/۸	۷۰۵۷	۷/۸	۶۸۲	۵/۸	۵/۵	۴/۱۱	۴/۳۲	۴/۱۹۹	۴/۱۹۹
۷/۲	۷/۳	۷	۸/۶	۸/۲	۷/۶	۷/۴	۸/۷	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۶
۲/۵	۲/۳	۲/۲	۳/۶	۴/۶	۵/۷	۷/۴	۱۰/۷	۱۰/۷	۱۱/۵	۱۰/۹	۱۰/۷	۱۰/۷
درصد قرض الحسنه در باقی به کل سپرده‌های بخش خصوصی												
درصد قرض الحسنه اعطایی به کل تسهیلات اعطایی به بخش خصوصی												

۳۵- استخراج از: وزیرستانه هدتمین سیمینار با تکرار اسلامی، صفحات ۴۱ و ۴۵، همراه با محاسبه.

گرچه شواهدی که در این پیشنهاد آمده است تا حدودی نشانگر مواجه نشدن این اوراق با استقبال از طرف مردم می‌باشد، اما در علت یابی آن نکاتی قابل توجه است.

اولاً: فاصله داشتن مردم از وضعیت مطلوب، مانع از طرح نظام ارزشی مطلوب نیست و ضمن درنظر گرفتن واقعیتهای موجود، باید سیاستگذاری ها در راستای رسیدن به این اهداف باشد.

ثانیاً: اطمینان نداشتن مردم در نحوه مصرف این سپرده‌ها، می‌تواند عامل دیگری برای عدم استقبال مردم از این حسابها باشد. والا در جایی که مردم حاضرند کمکهای خود را بلاعوض در اختیار مؤسسات مربوط قرار دهند، به طور قطع حاضرخواهند بود مقداری از دارایی‌های مازاد خود را به صورت قرض الحسنة در اختیار این مؤسسات قرار داده، تا در راستای اهداف نیکوکارانه به کار برند؛ البته به شرط اینکه مستلزم صرف مقدار زیادی وقت و مواجه شدن با چهره خسته و عصبانی کارمند بانک نباشند.

بر این ادعا دو شاهد می‌آوریم: یکی استقبال مردم از صندوقهای قرض الحسنة و دوم آماری که نشانگر این است که در سالهای مختلف همیشه قرض الحسنة اعطایی توسط بانکها به مراتب دارای حجم کمتری از قرض الحسن دریافتی آنها بوده است. هم‌چنین نسبت قرض الحسن اعطایی به کل تسهیلات همواره کمتر از نسبت قرض الحسن دریافتی به کل سپرده‌ها بوده است. خصوصاً این نسبتها در سالهای ۶۹ به بعد به شدت کاهش یافته است. جدول صفحه قبل و مقایسه ارقام و نسبتها این شواهد را روشن تر می‌سازد.

به رغم اینکه صدور این اوراق در صورت مواجه شدن با استقبال مردم، می‌تواند قسمی از مشکلات اقتصادی دولت را حل کند؛ اما به دو دلیل قابل استفاده در عملیات بازار باز به عنوان ایزار سیاست پولی نمی‌باشد:

- ۱- سودی به این اوراق تعلق نمی‌گیرد تا بتوان با تغییر سود آن، بر تقاضای آن تاثیر گذاشت.
- ۲- قیمت این اوراق در بازار با قیمت

اسمی آنها مساوی است. از این جهت خرید و فروش آنها توسط بانک مرکزی برای اجرای سیاست پولی بی معنا است. البته بانک مرکزی می‌تواند با خرید یا فروش قانونی این اوراق به بانکها (ولو بانکهای خصوصی) ذخایر آنها را کنترل کند.

۳- اوراق قرضه با جایزه

برخی برای مواجه شدن اوراق قرضه بدون بهره با استقبال مردم، پیشنهاد کرده‌اند جوایزی به این اوراق تعلق گیرد. در این صورت، او لا: کسانی که از انگیزه معنوی نیز برخوردار نمی‌باشند، اقدام به خرید این اوراق می‌کنند. ثانیاً: با کاهش یا افزایش این جوایز بر میزان خرید این اوراق می‌توان تأثیر گذاشت.^{۳۶}

اشکالاتی که بر این طرح وارد است عبارتنداز:

او لا، اگر منظور قرار دادن جایزه قطعی، ولو به مقدار نامشخص باشد، این از مصاديق ربا و حرام است. بنظر می‌رسد نظر پیشنهاد دهنده‌گان همین باشد؛ زیرا در طرحی که از جانب بانک

مرکزی ارائه شده، آمده است که مقدار جایزه معادل نرخ سود سپرده‌های سرمایه‌گذاری بلند مدت در هر سال به علاوه در صدی مشخص باشد.^{۳۷} اما اگر منظور این است که به قيد قرعه جوابیزی برای برخی از این اوراق تخصیص داده می‌شود، در این صورت گرچه طبق نظر فقهاء و از جمله امام خمینی (ره)^{۳۸} بدون اشکال است، و در روایات نیز دادن مقدار اضافی به قرضنده را، بدون اینکه شرطی در کار باشد جایز دانسته‌اند،^{۳۹} با این حال، معلوم است چنین کاری در سطح کلان با اهداف شریعت اسلام سازگار نیست؛ زیرا اگر چه یک جهت در تشویق فراوان نسبت به این سنت پسندیده، برآوردن حاجات

^{۳۶}. ر.ك: اوراق قرضه در جریان و انتشار اوراق قرضه جدید، برنامه و بودجه و سیاستهای پولی مناسب درجهت تثبیت فعالیتهای اقتصادی، ص ۶۳، وزارت و دارائی، چاپ اول، تهران؛ ۱۳۷۳.

^{۳۷}. همان.

^{۳۸}. امام خمینی، استفتایات، ج ۲، ص ۱۳۶.

^{۳۹}. وسائل الشیعه، ج ۱۲، باب ۱۸ من ابواب الربا، حدیث ۱.

نیازمندان می باشد، اما جهت دیگر آن برای تطهیر روح قرض دهنده و ایجاد روحیه برادری در جامعه است.

ثانیاً، به دلیلی که در اوراق قرضه بدون جایزه مطرح شد، این اوراق در بازار عملیات باز، کارآیی ندارد.

۴- اوراق قرضه بدون بازده واقعی

حفظ قدرت خرید از راههای دیگر و از جمله سپردن، موجودی خود در بانک نباشند؛ زیرا در این صورت خصوصاً کسانی که خطرپذیری کمتری دارند، برای حفظ قدرت خرید پول خود اقدام به خرید این اوراق می کنند. اما وقتی محاسبه تورم در قرض و جبران کاهش ارزش پول در جامعه مورد پذیرش قرار گرفت، بطور طبیعی بانکها نیز در معاملات خود این مساله را رعایت می کنند، و نرخ سود آنها بالاتر از نرخ تورم خواهد شد؛ در این صورت انگیزه ای برای خرید این اوراق توسط این افراد باقی نمی ماند.

ثالثاً: از این ابزار به عنوان ابزار جایگزین اوراق قرضه در اعمال سیاست پولی نمی توان استفاده کرد؛ چون تغییر نرخ تورم عاملی

۴۰. علی جهان خانی، طراحی اوراق بهادرار منطبق با نظام مالی بودن ریا، از سلسله مقالات «چهارمین کنفرانس پولی و ارزی»، ص ۲۱۰.

۴۱. سعید فراهانی، بررسی فقهی ابزارهای سیاست پولی در بانکداری بدون ریا، ص ۱۱۲-۱۰۶، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران، ۱۳۷۶.

در این طرح آمده است: دارندگان این اوراق، توقع به دست آوردن هیچ نوع بازدهی از سرمایه گذاری اشان ندارند و به مفهوم واقعی، قصد دارند قرض الحسن بدهنند؛ البته سرمایه گذار علاقمند است در زمان برگشت سرمایه بتواند با آن همان مقدار کالاهایی که در زمان سرمایه گذاری می توانست بخرد، خریداری نماید. ۴۰

اولاً: در جای خود به تفصیل استدلال کرده ایم که مساله جبران کاهش ارزش پول در قرض و سایر بدھی ها از حيث نظری و از جهت اجرایی دچار مشکلاتی است. ۴۱

ثانیاً: موفقیت این طرح به گفته نویسنده در صورتی است که مردم قادر به

نیست که بتوان از طریق آن، مانند نرخ بهره در مقدار تقاضای پول اثر گذاشت. زیرا این نرخ توسط بانک مرکزی اعمال نمی‌شود، بلکه نهایتاً توسط او مشخص می‌شود و مقدار تورم هر مقدار باشد بالاخره مقدار واقعی فرض به صاحب آن برگردانده می‌شود و از این جهت در انگیزه خریدار اوراق تائیری نخواهد داشت.

از طرف دیگر چون این اوراق قیمتی مغایر با قیمت اسمی خود در بازار ندارند، قابل خرید و فروش در بازار بورس را ندارد.

البته باید توجه داشت که این اوراق با فرض مشروعیت واستقبال مردم از آن، همانند دونوع قبلی از ابزارهایی است، که دولت می‌تواند کسری بودجه خود را از طریق آن جبران کرده و در نتیجه از افزایش پایه پولی و حجم پول -که حاصل استقرار از بانک مرکزی است- جلوگیری کند.

۵- تنزیل بدهی مردم به دولت نزد بانک مرکزی

در بررسی اوراق قرضه گفتیم: هرگونه نقل و انتقال پولی بین دولت و

سازمانهای دولتی از جمله بانکهای دولتی و بانک مرکزی، اشکال ندارد. بر همین اساس نیز جواز خرید و فروش اوراق قرضه دولتی را با شرایط آن بازگو کردیم. بر همین منوال می‌توان راه حل دیگری پیشنهاد کرد که دولت برای تأمین مخارج خود از آن طریق اقدام کند؛ و آن تنزیل بدهی‌های مردم به دولت توسط بانک مرکزی است. هرگاه بانک مرکزی در صدد سیاست انساطی باشد، می‌تواند طلب دولت از مردم را که از طریق فروش نسیئه کالاهای دولتی، ارائه خدمات، مالیات و سایر حقوق دولت -که براساس توافق، به صورت مدت‌دار می‌باشد- ایجاد شده است، تنزیل کند. نرخ تنزیل این بدهی‌ها براساس سیاست پولی بانک مرکزی تعیین می‌شود.

۶- اوراق مشارکت

یکی از مناسب‌ترین ابزارهایی که در ضمن مشروع بودن، می‌تواند وظيفة تنزیل مجدد و اوراق قرضه را نیز به خوبی انجام دهد، اوراق مشارکت است. این اوراق با توجه به نوع فعالیت و مدت آن

هر یک از این عقود دارای ویژگی هایی است که در جای خود به تفصیل از آنها بحث شده است.^{۲۲}

نشر اوراق مشارکت به چند صورت امکان پذیر است:

الف. بانکها به طور مستقل از ذخایر و دارایی های خود اقدام به سرمایه گذاری در طرحهای مشخصی کرده و بعد از ثمر دهی یا در حین انجام طرح، سهام آن را بین متقاضیان سپرده گذار در بانک توزیع می کنند؛ یعنی سپرده گذاران به جای عمل سپرده گذاری در بانکها، اوراق سهام شرکت بانکها را می خرند.

ب. بانکها می توانند به وکالت از صاحبان سپرده و با وجوده آنها، اقدام به سرمایه گذاری نموده، اسناد مالکیت آن را به صورت سهام بین سپرده گذاران توزیع کنند. این سهام و همچنین سهام قسمت الف، توسط بانک و همچنین در بازار بورس قابل خرید و فروش است.

ج. بخش خصوصی نیز همانند بانک می تواند به دو شکل اقدام به سرمایه گذاری در طرحهای صنعتی، کشاورزی و عمرانی

.۴۲. همان، ص ۶۳-۶۴.

در قالب عقود مضاربه، مزارعه، مساقات و شرکت منتشر می شوند. از عقد مضاربه در فعالیت های تجاری، از عقد مزارعه در امور کشاورزی و از مساقات در باگذاری و از عقد شرکت در همه فعالیت ها، خصوصاً فعالیت های تولیدی استفاده می شود. اشتراک تمام این عقود در این است که سرمایه گذاری و کار در تمام این فعالیت ها، به صورت مشترک صورت می پذیرد و شریکان در سود و زیان به نسبت توافق شده سهیم هستند. با این تفاوت که در سه عقد اول (مضاربه، مزارعه و مساقات) مشارکت بین سرمایه و کار است و زیان در سرمایه را صاحب آن متحمل می شود و زیان طرف مقابل بی نصیب ماندن در برابر کار خود می باشد. البته صاحب سرمایه می تواند از طریق شرط ضمن عقد، طرف مقابل را در خسارت شریک کرده و یا همه خسارت را به او منتقل کند. اما در عقد شرکت، مشارکت در سرمایه است و شریکان به نسبت سرمایه خود در سود و زیان شریک می شوند.

کند، سپس اوراق سهام آن را از طریق بازار بورس و یا به واسطه بانکها مورد خرید و فروش قراردهد. بهتر است این طرحها به گونه‌ای سازماندهی شوند که در راستای انجام برنامه اقتصادی کشور باشد. همچنین بخش خصوصی می‌تواند اقدام به ساختن طرحهای ملی که اداره آنها به عهده دولت است، مانند: دانشگاهها، مدارس، پارکها و بزرگراهها نموده، سپس آنها را به دولت اجاره دهد و در عین حال سهام این طرحها را در بازار به فروش برساند.

د. بخش دولتی نیز می‌تواند خود مستقیماً با سرمایه‌گذاری در طرحهای مختلف، بخشی از سهام آن را از ابتدای در حین انجام و یا پس از ثمر دهی، به مردم واگذار کند.

ه. همچنین بخش دولتی می‌تواند برخی از طرحهای ملی آماده و در حال بهره‌برداری را به صورت سهام در بین مردم توزیع کند، اما در هنگام فروش، با آنها شرط کند که مجدداً آنها را به صورت اجاره در اختیار دولت قرار دهند. در بخش «د» نیز دولت می‌تواند همین کار را انجام دهد. در صورتی که دولت اقدام به

اجاره طرحهایی که سهام آنها بین مردم توزیع شده، می‌کند، چون مبلغ اجاره به صورت سود مشخص و قطعی بین صاحبان سهام تقسیم می‌شود، اشخاصی که کمتر خطر پذیرند، رغبت بیشتری از خود برای خرید سهام این مؤسسات نشان می‌دهند.

با این ایزار چندین هدف قابل دسترسی است:

یک. جذب وجوده سرگردان و جلوگیری از به کارگیری آنها در راههایی که برخلاف مصالح اقتصادی کشور است.

دو. جبران کسر بودجه دولت؛ در صورتهای مطرح شده در (ج) و (د) و (ه) به طور مستقیم و در برخی صورتهای دیگر به طور غیرمستقیم این منظور عملی می‌شود.

سه. اعمال سیاست پولی؛ بانک مرکزی در تمام صورت‌های مطرح شده می‌تواند اقدام به خرید سهام از طریق بانکها و یا بازار بورس کرده از این طریق بر حجم نقدینگی تأثیر بگذارد. این اوراق در مدت‌های طولانی قابل انتشار

بررسی اقتصادی

در این قسمت ابتدا به اختصار عملکرد این دو ابزار را در نظام بانکی روی بیان نموده و سپس به مقایسه عملکرد آنها با ابزارهای جایگزین آنها در بانکداری اسلامی می پردازیم.

تزریل مجدد

تفصیر در میزان و شرایط تسهیلات اعطایی بانک مرکزی به بانکهای کشور یکی از ابزارهای اجرای سیاست پولی است که با توجه به اهداف مختلفی اعمال می شود. تأمین نقدینگی مورد نیاز بانکها، تاثیر در میزان اعتبارات اعطایی توسط بانکها و در نتیجه تاثیر در حجم پول و همچنین جهت دادن به سیاستهای اعتباری از اهداف اجرای این سیاست می باشد. در صورتی که میزان تسهیلات بانک مرکزی به بانکها زیاد و هزینه آن کم باشد، سیستم بانکی استفاده از این منابع را نسبت به تجهیز منابع دیگر ترجیح می دهد و در این حالت بانکهای کشور در تجهیز پس اندازهای مردم از کارآیی کافی برخوردار نخواهند بود.

می باشند و یا ممکن است اصلاً بدون زمان باشد، اجرای سیاستهای پولی که مستلزم زمان می باشند، آسانتر است. چهار. تأمین مالی بانکها، بانک مرکزی از طریق این ابزار به آسانی می تواند بر منابع مالی بانکها و قدرت اعطای تسهیلات آنها تأثیر بگذارد، یعنی بانک مرکزی هرگاه قصد سیاست انساطی داشته و بخواهد منابع بانکها را افزایش دهد، می تواند با خرید سهامی که خود بانکها منتشر نموده و یا با منابع مازاد خود خردیداری کرده اند، به آنها پول تزریق کند و در صورت عکس، سهام موجود در نزد خود را به بانکها بفروشد. بدیهی است که قیمت ارائه شده توسط بانک مرکزی به بانکها هنگام خرید و فروش این سهام، باید متفاوت از قیمت بازار، و در حدی باشد که انگیزه کافی برای اقدام به چنین معامله ای از جانب بانکها وجود داشته باشد. البته در صورتی که بانکها دولتی باشند، این خرید و فروش راحت تر صورت می گیرد.

ساختمان نرخ بهره، تردید دارند و هم‌چنین عده‌ای معتقدند که قبول مزیت داوطلبانه بودن استفاده از تسهیلات بانک مرکزی، مشکلات و نارسانی در پیش‌بینی‌های پولی و اعتباری به وجود خواهد آورد.

در هر صورت تجربه اکثر کشورهای جهان بیانگر این واقعیت است که نرخ تنزيل مجدد در عمل اهمیت خود را به عنوان یک ابزار سیاست‌پولی از دست داده است. در حال حاضر نرخ تنزيل مجدد در انگلستان، کانادا، استرالیا اعلام نمی‌شود و در برخی از کشورها هم، به ندرت تغییر می‌کند.^{۴۳}

در ایران، در قبل از پیروزی انقلاب و هم‌چنین قبل از اجرای قانون بانکداری بدون ریا با آنکه در قانون، امکان استفاده از این ابزار وجود داشته، اما میزان استفاده از آن ناچیز بوده است، و بعد از اجرای این قانون، نیز به رغم جایگزینی «یعنی دین» استفاده چندانی از آن نشده است.

البته توجه به این نکته لازم است که در طول این سال‌ها بانکها معمولاً با مازاد منابع مواجه بوده‌اند.

^{۴۳} علی ماجدی، حسن گلریز، پول و بانک، ص ۲۵۳ - ۲۵۰.

بالعکس در شرایطی که اعطای تسهیلات بانک مرکزی محدود و هزینه آن گران باشد، بانکها به تأمین وجهه از راههای دیگر و از جمله تجهیز سپرده‌های مردم، بازار بین بانکی و ... روی آورده و در چنین حالتی امکان بروز آثار انقباض پولی در کشور وجود خواهد داشت. در اکثر کشورهای جهان، بانک مرکزی به منظور اعمال این سیاست‌ها، از طریق تغییر در نرخ مجدد عمل می‌کند. استفاده از این ابزار به دلایل زیر است:

۱- تغییرات نرخ تنزيل مجدد، سریعاً

قابل اجرا بوده و از این جهت به سرعت بر نرخ بهره اثر می‌گذارد.

۲- این تغییرات موجب بروز آثار پردامنه‌ای در سیستم بانکی می‌گردد.

۳- استفاده از تسهیلات اعطایی و

تغییرات در نرخ تنزيل مجدد، حالت داوطلبانه دارد.

نکته قابل توجه در اعمال این سیاست آن است که همه کارشناسان در مورد تأثیر آن اتفاق نظر ندارند، برخی در تغییرات نرخ تنزيل مجدد به عنوان نشانه یک تحول اقتصادی و در سرعت انتقال این تغییرات به

عملیات بازار باز

برای اوراق قرضه دولتی است، در کشورهای در حال توسعه، به علت فقدان چنین بازاری این ابزار کاربرد زیادی ندارد.^{۴۴}

در ایران نیز قبل از اجرای قانون بانکداری بدون ریا، این اوراق عمدتاً در محدوده بین بانک مرکزی و بانکهای دولتی رواج داشته است و بعد از آن نیز به منظور تامین وجهه لازم برای اوراقی که سر رسید آن‌ها رسیده بوده تجویز شده است.

همان طور که اشاره شد یکی از مهمترین ابزارهای سیاست پولی در بانکداری ربوی، عملیات بازار باز است. مقامهای پولی با دخالت در بازار اوراق قرضه، پایه پولی را مناسب با نیازهای نقدینگی اقتصاد تنظیم می‌کنند. بدیهی است، دخالت بانک مرکزی در بازار اوراق قرضه دولتی می‌تواند بها و در نتیجه نرخ بازدهی آنها را تحت تأثیر قرار داده و از این طریق موجبات تغییر در نرخ بهره را فراهم آورد.

بورسی تطبیقی بین «اوراق قرضه و تزریل مجدد» و «اوراق مشارکت»

دقت در مطالبی که پس از این اوراق مشارکت گفته شد، روشنگر این است که اهدافی که در اجرای سیاست پولی تزریل مجدد و اوراق قرضه دنبال می‌شد، بوسیله خرید و فروش اوراق مشارکت نیز امکان‌پذیر است.

یکی از مهمترین اهداف، همان‌طور که اشاره شد، کنترل حجم پول مناسب با حجم کالاهای و خدمات مورد نیاز در سطح جامعه می‌باشد. این هدف به

استفاده از این ابزار به لحاظ دارا بودن مزایایی از قبیل انعطاف‌پذیری زیاد، امکان استفاده از آن در جهت مخالف، بدون اینکه جنبه‌های منفی تبلیغاتی و یا روانی استفاده از ابزارهای پولی را در برداشته باشد و در مقایسه با نسبت ذخیره قانونی، نداشت آثار مالیاتی نسبتهاي ذخیره قانونی، در اکثر کشورهای توسعه یافته متداول می‌باشد. اما به لحاظ اینکه استفاده مؤثر از این ابزار تا حد زیادی منوط به وجود بازار گسترده‌ای

ویژگیهای اوراق مشارکت ۱- افزایش سرمایه‌گذاری

در نظام مشارکت عرضه و تقاضا برای وجود سرمایه‌گذاری به دلایلی چند افزایش می‌یابد:

الف. افزایش عرضه وجود سرمایه‌گذاری گرچه خرید و فروش اوراق قرضه در نظام بانکی ربوی، یکی از مهمترین ابزارهای سیاست پولی به شمار می‌آید، اما همان طور که اشاره شد مبتنی بر وجود بازارهای فعال مالی است. یکی از دلایل استقبال نکردن مردم در کشورهای اسلامی از خرید این اوراق، ربوی بودن آنها است. در بازار اوراق مشارکت علاوه بر کسانی که خریدار اوراق قرضه بودند، معتقدان به حرمت ربانیز متقاضی خرید اوراق خرید مشارکت می‌باشند و در نتیجه وجود ییشتری برای سرمایه‌گذاری فراهم می‌شود.

فقط ممکن است از میان غیر معتقدین به تحریم ربا، کسانی که خطر گریز هستند، خرید اوراق قرضه را بر اوراق مشارکت ترجیح دهند. البته تدابیری برای حفظ اصل سرمایه خریداران اوراق مشارکت اندیشه

روشنی با خرید و فروش اوراق مشارکت در بازار بورس انجام پذیر است. هم چنین بانک مرکزی می‌تواند با خرید این اوراق از بانکها، منابع مورد نیاز آنها را در اختیارشان قرار دهد.

یکی دیگر از اهدافی که در اعمال سیاست پولی با این ابزارها دنبال می‌شود، تاثیر در میزان سرمایه‌گذاری از مجرای تغییر نرخ بهره و به دنبال آن تاثیر در میزان تولید و سطح اشتغال می‌باشد.

گرچه نرخ بهره و تغییر آن در خرید و فروش اوراق مشارکت به کلی منتقلی است؛ اما اهداف مذکور از طریق تغییر نسبت سهم سود اوراق منتشره جدید قابل دسترسی است. زیرا افزایش سهم خریدار اوراق، موجب بالا رفتن بازدهی آن برای او شده و تقاضا برای اوراق مشارکت را افزایش می‌دهد و این موجبات افزایش سرمایه‌گذاری، تولید و اشتغال را فراهم می‌سازد، علاوه بر اینکه به دلایلی که ذکر خواهیم کرد، نظام مشارکت با صرف نظر از اعمال چنین سیاستی، اهداف فوق را تأمین می‌کند.

عامل دیگری که تقاضای سرمایه‌گذاری را در نظام مشارکت افزایش می‌دهد، کاهش خطرات سرمایه‌گذاری است؛ زیرا در این نظام صاحبان پس انداز؛ یعنی خریداران اوراق مشارکت در ریسک حاصل از فعالیتهای اقتصادی مشارکت کرده و موجب کاهش سهم تولید کننده در تحمل خسارات ناشی از این خطرات می‌شوند.^{۴۷}

شده است که ریسک خریداران اوراق را کاهش می‌دهد. علاوه بر اینکه با تحریم بهره، به لحاظ اینکه هرگونه زمینه برای اختصاص پس اندازها به ربا و سفتہ بازی وجود نخواهد داشت، تنها راه برای کسانی که قصد کسب درآمد از پس اندازهایشان را دارند، مشارکت کردن با تولیدکنندگان است و در نتیجه وجود قابل عرضه برای سرمایه‌گذاری افزایش می‌یابد.^{۴۸}

دلیل دیگر برای استقبال صاحبان پس انداز از اوراق مشارکت، افزایش سود صاحبان اوراق به واسطه حذف هزینه بهره می‌باشد.

ب. افزایش تقاضا برای وجود سرمایه‌گذاری در نظام ربوی، وقتی تقاضا برای سرمایه‌گذاری و صدور اوراق قرضه برای آن وجود دارد که نرخ بهره وری بزرگتر از نرخ بهره بازار- که صادر کننده اوراق ملزم به پرداخت آن می‌شود- باشد. در صورتی که در نظام مشارکت، به علت امکان پذیر نبودن سفتہ بازی و استفاده از بهره پول، تا وقتی نرخ بهره وری بزرگتر از صفر باشد، متقارضی برای سرمایه‌گذاری و در نتیجه صدور اوراق مشارکت وجود دارد.^{۴۹}

۲- افزایش بهره‌وری و سود

یکی دیگر از مشخصه‌های نظام مشارکت، سهیم شدن مستقیم صاحبان سهام در سود حاصل از عملیات موضوع مشارکت است که برخلاف نظام بهره، دارای نرخ ثابتی نیست و بستگی مستقیم به عواملی چون: مدیریت صحیح، سرعت عمل و وجود بازار برای محصول دارد. به همین دلیل سبب تشریق طرفین به فعالیت بیشتر در جهت تحقق اهداف

۴۵ . سید کاظم صدر، اقتصاد صدر اسلام، ص ۱۳۰-۱۳۰، انتشارات دانشگاه شهید بهشتی، ۱۳۷۴.

۴۶ . علی مجیدی و حسن گلریز، پول و بانک، ص ۲۱۷.

۴۷ . محسن سخان و عباس میرآخور، مطالعات نظری در بانکداری و مالیه اسلامی، ص ۱۴۷.

موضوع مشارکت خواهد شد که نتیجه آن سودآوری پیشتر برای تولید کننده و همچنین صاحبان سهام می باشد.^{۲۸}

۳- افزایش سطح استغال

و تولید و کاهش سطح قیمتها

در بانکداری ربوی نرخ بهره ثابت و از پیش تعیین شده، موجب می شود که قیمت کالای تولید شده جامعه از حد معین پایین تر نباشد؛ زیرا نرخ بهره به عنوان یکی از هزینه های تولید محسوب می شود. در حالی که در نظام مشارکت، به لحاظ صفر بودن هزینه بهره، قیمت تمام شده کالا کمتر خواهد شد و تولید کننده حاضر خواهد بود، تا جایی که هزینه های مستقیم او پوشش داده شود به تولید ادامه دهد.^{۲۹}

از طرف دیگر همان طور که اشاره کردیم، در بازار مشارکت (باحذف بازار بهره) تمام حجم پس انداز به سرمایه تبدیل می شود. ولی در سیستم ربوی بخشی از این پس اندازها در بازار پولی بیکار است و در نتیجه سطح تولید و استغال در نظام مشارکت بالاتر از نظام بهره خواهد بود، و در نتیجه آن سطح قیمتها در بازار اوراق

مشارکت، کمتر از سطح قیمتها در بازار اوراق قرضه می باشد.^{۳۰}

۴- جلوگیری از بحرانهای اقتصادی

در دهه های اخیر، اقتصاد جهان همواره با بحرانهای متعددی مواجه بوده است. از جمله: دو پدیده تورم و رکود. تورمی که سبب وارد آمدن ضربه های سنگینی به اقتصاد کشورها و از جمله پیدایش بیکاریهای مزمن، افزایش سطح قیمتها و به هم ریختن برنامه های توسعه اقتصادی شده است. این مشکلات اقتصاددانان معاصر را به فکر چاره جویی انداده و نظریات مختلفی را برای از بین بردن معضلات پاد شده ارائه داده اند، از جمله نظریه اقتصاد شراکتی «ویتز من» می باشد، که ضمن انتقاد از روش های متدالو در اقتصاد کلان خصوصاً نسبت به سیستم پرداخت دستمزدها می گوید:

۴۸ . ر.ک: چهارمین سمینار بانکداری اسلامی، ص ۲۰۷.

۴۹ . علی مجیدی و حسن گلریز، پول و بانک، ص ۲۱۸.

۵۰ . ر.ک: چهارمین سمینار بانکداری اسلامی، ص ۹۶.

طلب خود را از مردم نزد بانک مرکزی تنزیل کنند و همین طور اوراق قرضه دولتی را بین خود خرید و فروش کنند. در همین بخش، از اوراق مشارکت به عنوان مهمترین ابزار جایگزین یاد کردیم که با اجرای آن فعالیتهای مختلف اقتصادی امکان پذیر می‌باشد. راههای مختلفی برای نحوه انتشار و خرید و فروش این اوراق بر شمردیم و به آثار سیاستی این اوراق اشاره کردیم.

در بررسی اقتصادی، ضمن اشاره‌ای مختصر به عملکرد اوراق قرضه و تنزیل مجدد یادآور شدیم که کلیه اهدافی را که در اجرای سیاست پولی با این دو ابزار قابل وصول است، با خرید و فروش اوراق مشارکت قابل دستیابی است. بعلاوه این اوراق دارای ویژگیهایی است، که در صحنه اقتصاد هم برتری و رجحان آن را نسبت به اوراق قرضه نمودار می‌سازد، برخی از این ویژگیها را بازگو کردیم. به طور طبیعی راهبردهای اجرایی آن بررسی و تجربه بیشتری را می‌طلبد.

۵۱. همان، ص ۲۰۵-۲۰۳.

۵۲. همان، ص ۸۱.

«می‌توانیم اقتصادی بدور از رکود تورمی داشته باشیم، مشروط بر اینکه اقتصاد شرکتی را به عنوان دشمن زورمند و طبیعی تورم و بیکاری بدانیم که زمینه‌ای بسیار ساده هم دارد.»^{۵۱}

همین طور، روزنامه وال استریت ژورنال با انتشار مقاله‌ای پر امون نظام مالی امریکا، بانکداری اسلامی را عاملی برای حل این بحران نامیده است. در این مقاله، ضمن اشاره به جنبه‌های مشبّت بانکداری اسلامی، آمده است، در سیستم بانکداری اسلامی پرداخت بهره غیر مجاز می‌باشد و بانکها بر اساس سیستم سود یا زیان حاصل از سرمایه‌گذاری در پروژه‌های سازنده و نسبتاً مطمئن که احتمال زیان آنها کمتر است، کار می‌کنند.^{۵۲}

جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

در بررسی فقهی به این نتیجه رسیدیم که ابزارهای تنزیل مجدد و خرید و فروش اوراق قرضه در نظام غیر ربوی قابل اجرا نمی‌باشند. البته استفاده از این دو ابزار در محدوده دولت و بانکهای دولتی و بانک مرکزی امکان پذیر است؛ یعنی دولت و بانکهای دولتی می‌توانند استناد